ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου **1949**	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	Ἀριθμὸς φύλλου **281**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1212. Περὶ ἀπονομῆς προσωπικῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἐγγονοὺς τοῦ ἀποβιώσαντος Πρωθυπουργοῦ Θεμ. Σοφούλη 1

Ν. Δ. 1213. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 845)48 Α. Ν. «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρήτων, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα» 2

Ν. Δ. 1214. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1946 Ν. Δ)τος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 753)45 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν Φυλακῶν». 3

Ν. Δ. 1215. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Ν. Δ)τος «περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν ... 4

Ν. Δ. 1216. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1946 Ν. Δ)τος «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1212.

Περὶ ἀπονομῆς προσωπικῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἐγγονοὺς τοῦ ἀποβιώσαντος Πρωθυπουργοῦ Θεμ. Σοφούλη.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΞΗ' τῆς 29 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΚΖ' τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τοὺς Θεμιστοκλῆν καὶ Μαρίαν, ὀρφανὰ τέκνα Παναγιώτου Θεμιστ. Σοφούλη, ἐγγονοὺς τοῦ ἀποβιώσαντος Πρωθυπουργοῦ ἀειμνήστου Θεμιστοκλέους Σοφούλη, ἀπονέμεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1949 μηνιαία προσωπικὴ σύνταξις ἴση πρὸς τὴν ἑκάστοτε βουλευτικὴν ἀποζημίωσιν, καταβαλλομένη αὐτοῖς κατ' ἴσας μερίδας.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τινὸς τῶν ἀνωτέρω ἡ συμπλήρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Θεμιστοκλέους ἡ γάμου τῆς Μαρίας ἡ μερὶς τούτου προσαυξάνει τὴν μερίδα τοῦ ἀπομένοντος τέκνου.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Χίῳ τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1213.

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 845)48 Α. Ν. «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρήτων, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ Ψήφισμα ΞΗ' τῆς 29 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς ἔκδοσιν Ψηφισμάτων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΚΔ' τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ὁ Ἀναγκ. Νόμος 845)1948 «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρήτων, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα», δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 326 τῆς 27.12.1948 Φ.Ε.Κ. καὶ οὕτινος τὸ κείμενον ἔχει οὕτω:

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 845

Περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρήτων, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1948 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκ. Νόμου «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινων ἀποφάσεων κατὰ μισθοσυντηρήτων, συμμοριοπλήκτων καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 52 καὶ 53 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 ἐπ. Πολ. Δικ. ἀναστέλλει μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1949, τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐκ κατοικιῶν, κατὰ μισθωτῶν μισθοσυντηρήτων, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου ἢ κατὰ συμμοριοπλήκτων (τῆς ἰδιότητος τοῦ συμμοριοπλήκτου ἀποδεικνυομένης διὰ πιστοποιήσεως τῶν κατὰ τόπους οἰκείων Κέντρων Κοινωνικῆς Προνοίας) ἢ κατὰ Ἑλλήνων τὸ γένος καταφυγόντων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1946 καὶ ἐφεξῆς εἰς Ἑλλάδα ἐκ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν χωρῶν συνεπείᾳ πολιτικῶν διώξεων, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι δὲν εἶναι οἰκονομικῶς εἰς κατάστασιν νὰ καταβάλωσιν ἐλεύθερον μίσθωμα, ἡ δὲ ἔξωσις διετάχθη: α) λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἢ β) λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀρχικῆς συμβάσεως ληξάσης καὶ ἀνανεωθείσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 611 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἡ δὲ καθυστέρησις ἀφορᾷ τὴν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως μισθωτικὴν περίοδον.

2. Ἡ περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀναστολὴ χορηγεῖται μόνον διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολὴ καὶ τῆς οἰκογενείας του χρησιμοποιούμενον χῶρον τοῦ μισθίου καὶ πάντοτε ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ὑπ' αὐτοῦ καταβολῆς πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς χορηγούσης τὴν ἀναστολὴν Προεδρικῆς ἀποφάσεως οὐχὶ κατωτέρας τοῦ 100πλασίου οὐδὲ ἀνωτέρας τοῦ 200πλασίου τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου βασικοῦ μισθώματος δι' ἕκαστον μετὰ τὴν ἔγερσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ἀγωγῆς μῆνα. Διὰ τῆς χορηγούσης τὴν ἀναστολὴν Προεδρικῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως καὶ τὸ βασικὸν μίσθωμα.

3. Ἡ περὶ ἀναστολῆς ἀπόφασις δύναται ν' ἀνακληθῇ ἢ τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐὰν αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι τοῦ καθ' οὗ ἡ ἔξωσις μετεβλήθησαν ἢ συνέτρεξε περίπτωσις ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μισθίου ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀναστολὴ εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε δι' ὑπεκμισθώσεως εἴτε καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 52 καὶ 53 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπὲρ τῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα εὐεργετικῶν διατάξεων αὐτοῦ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 634 ἐπ. Πολ. Δικ. καὶ λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὰς ἑκατέρωθεν οἰκονομικὰς καὶ οἰκογενειακὰς συνθήκας μόνον δὲ ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ἢ ὁ μονίμως συνοικῶν καὶ φέρων πράγματι καὶ κυρίως τὰ οἰκονομικὰ βάρη τῆς οἰκογενείας σύζυγος, ἀνιών, κατιὼν ἢ ἀδελφὸς ὑπηρετεῖ εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ (ξηρᾶς, θαλάσσης, ἀέρος) τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δύναται:

α') Νὰ ἀναστέλλῃ μετὰ ἢ ἄνευ ὅρων τὴν ἐκτέλεσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικῶν ἀκινήτων λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος.

β') Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν καὶ γραφείων, ὁ χρόνος τῶν ὁποίων δὲν παρατείνεται ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8 ἕως 11 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου, νὰ μειώνῃ τὸ μίσθωμα, ὅπερ ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὁρισθῇ εἰς ἔλασσον τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ συμβατικῶς ὀφειλομένου, ἐφ' ὅσον συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τὰ ὅπλα ὑπηρεσίας καθίσταται ἀδύνατος εἴς τε τὸν μισθωτὴν καὶ εἰς τὴν συνοικοῦσαν οἰκογένειάν του ἡ καταβολὴ ἀκεραίου τοῦ ὀφειλομένου μισθώματος.

2. Ἡ περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀναστολὴ ἐκτελέσεως καὶ μείωσις τοῦ μισθώματος ἰσχύει μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1949, δυναμένη ν' ἀνακληθῇ καὶ πρὸ τοῦ χρόνου τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δύνανται νὰ περιορισθῶσιν εἰς ὡρισμένας μόνον κατηγορίας ὑπηρετούντων ὑπὸ τὰ ὅπλα ἢ νὰ καταργηθῶσιν ὁλοσχερῶς διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 3.

1. Ὅπου τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου γίνεται μνεία τῶν ὅρων ἐκμισθωτής, μισθωτὴς καὶ μίσθωσις νοοῦνται καὶ οἱ ὑπεκμισθωτής, ὑπομισθωτὴς καὶ ὑπομίσθωσις.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ οἰκοδομῶν περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ΚΗ' τοῦ ἔτους 1947 Ψηφίσματος «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ὑπὸ ἰδιωτῶν ἀνοικοδόμησιν».

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΠΑΥΛΟΣ ΝΤΕΝΤΗ. ΔΑΚΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, ΧΡ. ΤΟΥΝΤΑΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, ΕΥΣΤΡ. ΓΕΩΡΓΙΛΑΔΑΚΗΣ, ΓΡ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, ΚΟΣΜΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δεκεμβρίου 1948

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον

1. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 845)48 Α.Ν. προστίθεται παρ. 4 ἔχουσα οὕτω :

«4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ ἰσχύοντος ἐνοικιοστασίου, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐὰν καὶ ὁ ἐκμισθωτὴς ἔχει μίαν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἰδιοτήτων στερούμενος ἀποδεδειγμένως ἄλλης κατοικίας προτίθεται δὲ νὰ ἰδιοκατοικήσῃ εἰς τὸ μίσθιον. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου ἐκδιδομένη Προεδρικὴ ἀπόφασις, δέον ἀπαραιτήτως νὰ τάσσῃ εἰς τὸν ἐκμισθώτην τὸν ὅρον τῆς ἐντὸς βραχείας προθεσμίας ἐγκαταστάσεώς του εἰς τὸ μίσθιον.

Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τοῦ ὅρου τούτου ὁ ἐξωσθεὶς μισθωτὴς δικαιοῦται εἰς ἐπανεγκατάστασιν καὶ ἀποζημίωσιν.

Αἱ διατάξεις περὶ ἀναστολῆς ἀποφάσεων χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου βάσει τοῦ ἐν ἰσχύϊ δικαιοστασίου, δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

---

(3)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1214.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Αναγκ. Νόμου 753)1945 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν φυλακῶν».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος ΞΖ' τῆς 19 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ κυρώσεων Ψηφισμάτων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Ἀναγκαστικῶν Νόμων» κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», 2) τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΙΗ' τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 10 Μαΐου 1946 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 753) 1945 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν Φυλακῶν». δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 158 (Τεῦχος Α') τῆς 11 Μαΐου 1946 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 753) 1945 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν Φυλακῶν»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 753)1945 «περὶ ἀποσυμφορήσεως τῶν Φυλακῶν» προστίθεται ἐδάφιον δεύτερον ἔχον οὕτω :

«Ἐφ' ὅσον ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται μετὰ πενθήμερον ἀπὸ τῆς Κοινοποιήσεως τοῦ ὁριστικοῦ βουλεύματος ἢ τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος ἁρμόδιον ὅπως ἀποφανθῇ σχετικῶς καθίσταται τὸ Δικαστήριον τῶν Συνέδρων, τῆς ἀποφάσεώς του μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον».

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΔΗΜ, ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΡΑΤΟΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΝΙΚ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ - ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΑΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς Δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΙΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΔΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1215.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν».

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος ΞΖ' τῆς 19 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ κυρώσεων Ψηφισμάτων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Ἀναγκαστικῶν Νόμων» κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», 2) τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΙΗ' τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1946 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 160 (Τεῦχος Α') τῆς 11 Μαΐου 1946 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει οὕτω:

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ κατεπειγούσης ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ἐνοικιοστάσιον καὶ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου «περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ χρόνος τῆς συμβάσεως μισθώσεως ἀστικοῦ ἀκινήτου, καταρτισθείσης, ἢ καὶ ἀνανεωθείσης ἢ παραταθείσης συμβατικῶς, δι' ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα, ὁποτεδήποτε ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 30ῆς Σεπτεμβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τετάρτου (1944) ἔτους μέχρι σήμερον, λήξας ὁποτεδήποτε ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἢ λήγων εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. 1946, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐνοικιᾷ ἐν τῷ μισθῷ καὶ ἐφ' ὅσον, μόνον δὲ καὶ πάντως, τὸ μίσθιον, κατὰ τὴν περὶ μισθώσεώς του σύμβασιν, ἐξεμισθώθη ἵνα χρησιμοποιῆται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ὡς κατοικία, ἢ γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον, ἐν οἷς ὁ μισθωτὴς ἀσκεῖ μόνον ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις, ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τῆς τοιαύτης μισθωτικῆς συμβάσεως καὶ μέχρι καὶ τῆς λήξεως τοῦ συμβατικοῦ χρόνου της, ἢ καὶ μετ' αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς ἰσχυος τοῦ παρόντος ἐνοικοῦντος τοῦ μισθωτοῦ ἐν αὐτῷ, χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως, τοῦτο οὕτως, (ἐφαρμοζομένων δὲ πάντοτε καὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 3ου τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων»), παρατείνεται αὐτοδικαίως μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946, κατὰ τὰς ἑξῆς ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου 255)1945.

α') Ἐὰν ὁ μισθωτὴς κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ τὸ μίσθιον κεῖται ἀπὸ πρώτης Ὀκτωβρίου χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἐννάτου (1939) ἔτους καὶ ἔκτοτε συνεχῶς καὶ ἀδιαλείπτως μέχρι σήμερον. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην παρεμπεσοῦσα, ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945 ἔτους, μεταβολὴ κατοικίας, ἐφ' ὅσον ὠφείλετο εἰς τὰ ἔκτοτε πολεμικὰ γεγονότα, τὴν ἐχθρικὴν στρατιωτικὴν Κατοχὴν τῆς Χώρας, τὰς ἐπακολουθησάσας τὴν ἀπελευθέρωσίν της ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας, τὰς ἐκ τούτων πάντων δημιουργηθείσας οἰκονομικὰς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως τάξεως ἀνωμαλίας καὶ τὴν ἐπίδρασίν των ἐπὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὸ μίσθιον ἢ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, καὶ ἦτο πράγματι προσωρινή, δὲν αἴρει τήν, περὶ ἧς ἀνωτέρω, ἔννοιαν μονιμότητος τῆς ἐν ᾗ τὸ μίσθιον πόλει, κατοικίας τοῦ μισθωτοῦ. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ τὰ Προάστεια αὐτῶν, δὲν θεωροῦνται ὡς μία πόλις ἐν ᾗ ἡ μόνιμος κατοικία τοῦ μισθωτοῦ.

β) Ἐὰν ὁ μισθωτής, ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπάλληλος νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἢ ὑπάλληλος, ἀνωνύμου Τραπεζικῆς Ἑταιρείας ἢ Δικηγόρος ἐτοποθετήθη εἰς τὴν πόλιν ἐν ᾗ τὸ μίσθιον, ἢ μετετέθη εἰς αὐτήν, κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1943 μέχρι καὶ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, εἰδικῶς, καὶ ἂν ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου ἡ μίσθωσις συνήφθη διὰ τὴν χειμερινὴν ἢ θερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον, δὲν ἰσχύει ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 1 ὑπὸ στοιχ. Α, α, ἐδάφιον πρῶτον τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθμ. 255]1945, χωρούσης τῆς κατὰ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίπτωσιν ἡ πόλις ἐν ᾗ τὸ μίσθιον καὶ τὰ προάστεια αὐτῆς, προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ Πειραιεὺς μετὰ τῶν Προαστείων του ἢ προκειμένου περὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ αἱ Ἀθῆναι μετὰ τῶν Προαστείων των θεωροῦνται ὡς μία πόλις ἐν ᾗ ἡ μετάθεσις ἢ ἡ τοποθέτησις τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κλπ. μισθωτοῦ. καὶ

γ) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς τυγχάνει μὲν μόνιμος κάτοικος ἄλλης, ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ μίσθιον πόλεως, ἀλλὰ ἡ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει οἰκεία, εἰς ἣν ἐστεγάζετο κατεστράφη ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945 ἐξ αἰτίας σχετιζομένης πρὸς τὰς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦτο πολεμικὰ γεγονότα καὶ ἐσωτερικὰς ἀνωμαλίας καταστᾶσα καὶ διατελοῦσα ἀπολύτως ἀκατάλληλος πρὸς στέγασιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του καὶ εἶναι ἀνέφικτος πράγματι ἡ ἐξοικονόμησις στέγης πρὸς κατοικίαν δι' αὐτούς, ὑπὸ οἰκονομικοὺς ὅρους παραπλησίους πρὸς τοὺς ὑφ' οὓς πρόκειται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἄνω ἀναγκαστικῆς παρατάσεως, ἠδυναμένους νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ὑπὸ τούτου, ἐντὸς τῆς ἰδίας ἐκείνης πόλεως ἢ ἄλλης ἐγγύτερον ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ ἠδη μίσθιον, πρὸς ἐκείνην κειμένης. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ ἀναγκαστικὴ παράτασις κατὰ τοὺς ἀν ἀρχῇ τῆς παρούσης παραγράφου ὁρι-

σμούς παύει ἅμα ὡς θέλει γίνει ἐφικτὴ διὰ τὸν μισθωτὴν ἡ στέγασις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἐν τῇ πόλει ἐν ᾗ ἡ μόνιμος κατοικία του ἐπισκευασθείσης καὶ καταστάσης σχετικῶς καταλλήλου πρὸς τοῦτο τῆς τυχὸν ἰδιοκτήτου αὐτόθι οἰκίας του, ἢ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἢ ἄλλῃ ἐγγυτέρα, ἢ ἡ ἐν ᾗ τὸ ἤδη μίσθιον, πρὸς αὐτήν, ὑπὸ οἰκονομικοὺς ὅρους δυναμένους νὰ ἀντιμετωπισθῶσιν ὑπὸ τούτου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἀναγκαστικὴ παράτασις τῆς μισθώσεως δὲν χωρεῖ: α) Προκειμένου περὶ ἀκινήτων τὰ ὁποῖα συνεπείᾳ τῶν ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι 31ης Μαρτίου 1945 πολεμικῶν γεγονότων, τῆς ἐχθρικῆς στρατιωτικῆς κατοχῆς καὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἀκολουθησασῶν τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας ταραχῶν, ἢ καὶ ἐπιτάξεως, ὑπέστησαν ζημίας, τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑποβληθέντος πρὸς ἀποκατάστασιν τούτων ἢ καὶ ἐν γένει ἀνακαίνισίν των εἰς δαπάνας μέχρι σήμερον, ἢ προκειμένου περὶ τοιούτων εἰς τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χώρας καὶ μέχρι σήμερον προσθῆκαι καὶ μεταρρυθμίσεις ἐπαυξήσασαι τὸν κατοικήσιμον χῶρον, β) ἐὰν τὸ μίσθιον, περὶ ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως τοῦ ὁποίου θὰ ἐπρόκειτο κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον, δὲν εἶναι αὐτοτελὲς διαμέρισμα κατοικίας, ἀλλὰ τμῆμα τῆς ἐν τοιούτῳ κατοικίας τοῦ ἐκμισθωτοῦ (δωμάτιον ἢ δωμάτια ἐντὸς τῆς κατοικίας του), εἰς τὸ ὁποῖον ἡ προσπέλασις τοῦ μισθωτοῦ γίνεται διὰ τῆς αὐτῆς κοινῆς ἐξωτερικῆς τοῦ διαμερίσματος κατοικίας θύρας ἢ ὁ μισθωτὴς χρησιμοποιεῖ συγχρόνως καὶ κοινοχρήστους χώρους (ὅλους ἢ τινας ἢ τινα τούτων) τοῦ διαμερίσματος κατοικίας τούτου, ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἐκμισθωτοῦ συντρεχουσῶν μεταξὺ των οὕτως συνθηκῶν συστεγάσεως, γ) ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἔχων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἰδιόκτητον οἰκίαν ἢ μίσθιον τελοῦσαν ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον καὶ ἐνοικῶν αὐτόθι, ἐξεμίσθωσεν ἢ παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τρίτον ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1944 μέχρι σήμερον καὶ δ) ἐὰν ὁ μισθωτής, ἔχῃ ἀποδεδειγμένως οἰκονομικὴν δυναμικότητα, μὴ δικαιολογοῦσαν τὴν ἀναγκαστικὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, τέλος, δὲν ἐφαρμόζονται, προκειμένου περὶ τῶν κατηγοριῶν μισθωτῶν ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ γ τῆς αὐτῆς προηγουμένης παραγράφου, ὅταν τὸ μίσθιον εἶναι μόνον γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον, ἐκτὸς ἂν ὁ μισθωτὴς εἶναι δικηγόρος.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρώτην παράγραφον ἀναγκαστικῶς παρατεινομένων μισθώσεων, ὁ ὑπὲρ οὗ αὕτη μισθωτής, ἀπὸ ταύτης καταβάλλει ὡς μίσθωμα: α) ἐὰν μὲν ἐπωλελῆται τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως, ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὰς περιπτώσεις ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ γ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 ἐν συνδιασμῷ πρὸς τὰς τοῦ ἄρθρου 52 (παράγραφος 1) τοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255]1945 ἑκάστοτε καθοριζόμενον, καὶ β) ἐὰν δ' ἐπωφελεῖται ταύτης ὡς ὑπαγόμενος εἰς τὴν ὑπὸ στοιχεῖον α περίπτωσιν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ τριπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς αὐτὰς ἄνω διατάξεις, (ἄρθρου 9 καί, παραγράφου 1 ἄρθρου 52) ἑκάστοτε καθοριζομένου. Τὰ ὡς ἄνω ἀμέσως ἀνωτέρω (α καὶ β) καθοριζόμενα μισθώματα δὲν ὑπόκεινται εἰς μείωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 7 (α καὶ β) τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθμ. 255]1945.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν κατὰ τὴν ἄνω παράγραφον πρώτην παρατεινομένων μισθώσεων καὶ τοῦ ἄνω μισθώματός των, ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 10ου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθμ. 255]1945, κατὰ τὴν περίπτωσιν ὑπὸ στοιχεῖον β τῆς παρούσης παραγράφου λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὡς πολλαπλασιαστέου βασικοῦ τοῦ αὐτόθι τριπλασίου.

4. Παραίτησις ἀπὸ τῆς προστασίας τοῦ Ἐνοικιοστασίου καὶ πᾶσα παρεμφερὴς ρήτρα, ἐν συμβάσει μισθώσεως παρατεινομένη ἀναγκαστικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, κηρύσσονται ἀνίσχυροι.

5. Περὶ τῆς συνδρομῆς ἢ μὴ τῶν οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄνω παραγράφων 1-3 τοῦ παρόντος ἄρθρου κρίνει τὸ ἁρμόδιον Δικαστήριον (κατὰ Νόμον ΒΧΗ' καὶ τὰ ἄρθρα 45 καὶ ἑπομ. τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255]1945), δικάζον ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως λόγῳ λήξεως τοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἢ ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐκμισθωτοῦ περὶ λύσεως τῆς ἀναφυείσης μεταξὺ των σχετικῆς διενέξεως.

6. Ὑφισταμένης ἐκκρεμοῦς δίκης μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, ἐξ ἀγωγῆς τοῦ πρώτου κατὰ τοῦ δευτέρου περὶ ἐξώσεως λόγῳ λήξεως τοῦ συμβατικοῦ χρόνου τῆς μισθώσεως ἢ περὶ ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως ταύτης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ὡς συντρεχουσῶν τῶν οὐσιαστικῶν προϋποθέσεων ἐφαρμογῆς των, ἔνστασις εἰσάγεται ὑπὸ τοῦ ἐναγομένου παραδεκτῶς καὶ εἰς τὸν δεύτερον ἀκόμη τὸ πρῶτον βαθμὸν –ἐὰν ἐξεδόθη πρωτοβάθμιος ἀπόφασις καὶ συζητεῖται ἔφεσις κατ' αὐτῆς– καὶ ἐξετάζεται αὐτόθι. Ἐὰν ἡ ἐν τοιαύτῃ δίκῃ ἀγωγὴ ἔχει γίνει δεκτὴ καὶ ἡ σχετικὴ ἀπόφασις κατέστη τελεσίδικος ἢ καὶ ἀμετάκλητος, ὁ εἰς βάρος οὗτινος ὑφίστανται τοιαῦται ἀποφάσεις ἐπικαλούμενος ἀναγκαστικὴν παράτασιν τῆς μισθώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐναχθεὶς μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ εἰσαγάγῃ ἁρμοδίως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἴτησιν περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ γεννωμένου ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαιώματος καὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως γινομένης δεκτῆς τοιαύτης αἰτήσεως, δυνάμει τῆς ἐπὶ ταύτης ἐκδιδομένης ἀποφάσεως ἀποβαίνει ἀνίσχυρος καὶ μὴ οὖσα ἡ ὡς ἄνω τελεσίδικος ἢ καὶ ἀμετάκλητος περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις. Ἀσκηθείσης τοιαύτης ὡς ἄνω αἰτήσεως, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, δύναται κατὰ τὴν κρίσιν του, ἐὰν πιθανολογεῖται βάσιμος ἡ αἴτησις νὰ ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ὡς ἄνω τελεσιδίκου ἢ καὶ ἀμετακλήτου ἀποφάσεως μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἐπὶ συμβάσεως μισθώσεως ἀστικῶν ἀκινήτων, καταρτισθεισῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255]1945 καὶ ἐφεξῆς καὶ μήπω ληξασῶν, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946, ἐὰν τὸ διὰ τῆς συμβάσεως καθορισθὲν μίσθωμα, ὡς καταβλητέον κατὰ περιοδικὰ χρονικὰ διαστήματα, μῆνα κλπ., εἶναι κατώτερον τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255]1945 ἑκάστοτε καθοριζομένου, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τοῦ μισθώματος πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255]1945, ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 8ου αὐτοῦ. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 52ου τοῦ αὐτοῦ ἄνω Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255]1945 ἐφαζμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 3.

Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Περιχώροις αὐτῶν, ἀναγκαστικῶς τε παραταθεισῶν καὶ ἐπὶ τοιούτων συμβατικῶν μήπω ληξασῶν, ἀπαγορευουσῶν δὲ τὴν ὁλικὴν ἢ μερικὴν ὑπομίσθωσιν ἢ παραχώρησιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, κατωχυρουμένης τῆς ἀπαγορεύσεως διὰ διαλυτικοῦ ὅρου, ἐπιτρέπεται ἐξαιρετικῶς ἡ ἐν τῷ μισθίῳ παραμονή, ἐφ' ὅσον δήποτε χρόνον, ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφεξῆς μέχρι 30ῆς Σεπτεμβρίου 1946 ὡς ξενιζομένων ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, Βουλευτῶν –μὴ διαθετόντων μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ αὐτῇ ἄνω περιοχῇ– καθὼς καὶ συνοικούντων μετ' αὐτῶν οἰκείων των, λογιζομένη δυνάμει τοῦ παρόντος ὡς ἐπιβαλλομένη ἐξ ἀναποδράστου ἀνάγκης.

Συντρεξάσης τοιαύτης παραμονῆς, καθ' ὅσον χρόνον διήρκεσεν ἢ διαρκεῖ αὕτη, τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ το μισθωτοῦ πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν μίσθωμα, προσαυξάνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13ου τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 255]1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων».

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ ἄρθρον πρῶτον τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004]τῆς 26]26 Φεβρουαρίου 1946 «περὶ ἀπαγορεύσεως προσωρινῶς τῆς ἐρημοδικίας ἐπὶ ἀγωγῶν περὶ ἐξώσεως καὶ

ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἐξωστικῶν τινῶν ἀποφάσεων» ('Εφημερὶς Κυβερνήσεως Α]66]26-2-1946 φερόμενον ἐν αὐτῷ ὡς «ἄρθρον μόνον», καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος

2. 'Η διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον καταργουμένου ἄρθρου διαταχθεῖσα μέχρι τέλους Μαΐου 1946 ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου, παύει μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἢ καὶ ἐνωρίτερον καὶ δὴ μετὰ τρεῖς πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, πρὸς τὸν καθ' οὗ ἐπισπεύδεται αὕτη σαφοῦς δηλώσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκτελέσεώς της, ἀναφερομένης εἰς τὴν παροῦσαν διάταξιν. 'Η κοινοποίησις τῆς δηλώσεως ταύτης εἶναι ἀπαραίτητον προαιτούμενον τοῦ κύρους τῆς ἐπισπευδομένης ἐγκαιρότερον τοῦ ἄνω δεκαπενθημέρου ἐκτελέσεως.

3. 'Αποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου διὰ καθυστέρησιν μισθώματος, ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος καταργουμένου πρώτου ἄρθρου τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 1004]1946 ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐπισπεύδοντος τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως, ἐπὶ ἐναρμονίσει των πρὸς τὰς πρὸ τοῦ καταργηθέντος ἄρθρου ἰσχυούσας διατάξεις κατωτέρω παράγραφος 6).

4. 'Η δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 3 τοῦ κατὰ τὴν πρώτην ἄνω παράγραφον τοῦ παρόντος καταργουμένου ἄρθρου πρώτου τοῦ 'Αναγκατ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004]1946 χορηγηθεῖσα ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἀποβολὴν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου χρησιμοποιουμένου πρὸς κατοικίαν συνεπείᾳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως, παύει μετὰ δεκα πέντε ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἢ καὶ ἐνωρίτερον καὶ δὴ μετὰ τρεῖς πλήρεις ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐπισπεύδοντος πρὸς τὸν καθ' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας σαφοῦς δηλώσεως περὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκτελέσεως, ἀναφερομένης εἰς τὴν παροῦσαν διάταξιν. Τὸ ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον τῆς ὡς ἄνω δευτέρας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περὶ ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου ἢ ἀποβολὴν ἐκ τοιούτου λόγῳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως, ἤτοι τῶν περὶ ὧν αἱ ἄνω παράγραφοι 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον κατ' αὐτῶν ἐκκρεμεῖ ἔφεσις, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσίν των,—καὶ ἀνεξαρτήτως προηγουμένως χορηγηθεισῶν ἀναστολῶν,—μέχρι ἐκδόσεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του πιθανολογεῖται ἡ ἐξαφάνισις ἢ μεταρρύθμισίς των, ἀλλὰ πάντοτε καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον συζητήσεως τῆς ἐφέσεως εἰς ὡρισμένην δικάσιμον ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάναις τοῦ αἰτοῦντος.

6. 'Εφεξῆς ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικάζων ἐπὶ αἰτήσεων περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων διατασσουσῶν ἔξωσιν ἐξ ἀστικοῦ ἀκινήτου ἢ ἀποβολὴν ἐκ τοιούτου χρησιμοποιουμένου πρὸς κατοικίαν λόγῳ λήξεως παρακλητικῆς σχέσεως θὰ ἐφαρμόζῃ τὰς πρὸ τοῦ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου καταργηθέντος ἄρθρου τοῦ 'Αναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004 τοῦ 1946 ἰσχούσας σχετικῶς διατάξεις, τηρῶν μόνον καὶ τὰς μεταβατικὰς καὶ ἐξαιρετικὰς διατάξεις τῶν ἄνω παραγράφων 2—5 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

"Αρθρον 5.

1. 'Η διάταξις τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ αὐτοῦ ἀνωτέρω 'Αναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1004 τοῦ 1946 καταργεῖται.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 (δέκατον) τοῦ 'Αναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255 τοῦ 1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων», προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4 ἔχουσα οὕτω:

4. Αἱ ἀποφάσεις περὶ αὐξήσεως τοῦ μισθώματος εἰς πολλαπλάσια τοῦ κατὰ τὴν 1ην παράγραφον τοῦ 9ου ἄρθρου καθοριζομένου ἐκδιδόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πρώτης ἄνω παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, καθὼς καὶ ἀποφάσεις περὶ μειώσεως τοῦ ἰδίου, ἐκδιδόμεναι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς 2ας παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, διατηροῦσι τὴν ἰσχύν των καὶ μεθ' οἱανδήποτε αὐξομείωσιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1ην τοῦ ἄρθρου 9ου μισθώματος, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 52ου τοῦ παρόντος νόμου. 'Ο μισθωτής, ὅμως, προκειμένου περὶ γενομένης αὐξήσεως τοῦ μισθώματος, καὶ ὁ ἐκμισθωτὴς προκειμένου περὶ γενομένης μειώσεως τούτου, κατὰ τὸ ἄρθρον 52 (παράγραφος 1), δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐπὶ ἐξαφανίσει ἢ μεταρρυθμίσει τοιαύτης ἀποφάσεως, λόγῳ οὐσιώδους ἐπιδράσεως τῆς τοιαύτης μεταβολῆς βασικῶς ηὐξημένου ἢ μειωμένου μισθώματος, ἐπὶ τῶν μετὰξύ των οἰκονομικῶν σχέσεων. 'Η ἀπόφασις δύναται ν' ἀναπροσαρμόζῃ τὴν γενομένην αὔξησιν ἢ μείωσιν καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 52 (παραγρ. 1) μεταβολῆς. Μέχρι τοῦ συνεπεία τῆς τελευταίας αἰτήσεως ταύτης νέου καθορισμοῦ τοῦ μισθώματος, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, τὸ καθωρισμένον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς μήπω ἐξαφανισθείσης ἢ μήπω μεταρρυθμισθείσης ἀποφάσεως μίσθωμα.

3. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ 'Αναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 255 τοῦ 1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεως ἀστικῶν ἀκινήτων», προστίθεται ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4ης τοῦ ἄρθρου 10ου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ».

4. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 ἰδίου ἄνω 'Αν. Νόμου προστίθεται ἀκροτελευταῖον ἐδάφιον ἔχον τὴν αὐτὴν διατύπωσιν πρὸς τὸ κατὰ τὴν ἡγουμένην παράγραφον προστεθὲν εἰς τὴν παράγραφον 4.

5. Δίκαι, ὅμως, περὶ αὐξήσεως ἢ μειώσεως μισθώματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ ἄρθρου 10ου καὶ τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 21ου τοῦ ἄνω 'Αναγκ. Νόμου, ἀρξάμεναι καὶ ἐκκρεμοῦσαι, συνεχίζονται μέχρι περατώσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἄνω διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 255]1945 εἰς τὴν αὐτόθι παράγραφον Ι ὑπὸ στοιχεῖον Α καὶ ἐν τέλει τῆς ὑπὸ τὸ στοιχεῖον γ πρώτης περιόδου μετὰ τὰς λέξεις: «.....ἢ τῆς οἰκογενείας του», προστίθεται ἡ φράσις: «καὶ συντρέχει ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας της ἡ δυνατότης ἀσκήσεως τοῦ ἐλευθερίου ἐπαγγέλματός του, ἐφ' ὅσον οὗτος ἀσκεῖ τοιοῦτον».

"Αρθρον 6.

1. 'Ο 'Αναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1153 τῆς 23]29 Μαρτίου 1946 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 255]1945 Α. Ν. κλπ.», καταργεῖται.

2. Δίκαι τυχὸν ἀρξάμεναι, συνεπείᾳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου πρώτου τοῦ κατὰ τ' ἄνω καταργουμένου νόμου καταργοῦνται.

3. 'Αποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τοῦ Εἰρηνοδίκου διατασσουσῶν ἀποβολὴν ἀπὸ κατοικίαςκλπ. καὶ ἀποφάσεων περὶ ἐξώσεως κλπ., ἐκδοθεῖσαι βάσει τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου δευτέρου τοῦ κατὰ τ' ἄνω καταργουμένου νόμου, ὑπόκεινται εἰς ἀνάκλησιν ἢ τροποποίησιν κατ' ἀνάλογον καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 6 τοῦ 4ου ἄνω ἄρθρου τοῦ παρόντος. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου πέμπτης τοῦ ἰδίου ἄρθρου τετάρτου τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ

"Αρθρον 7.

1. 'Η παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 46ου τοῦ Α.Ν. ὑπ' ἀριθ. 255)1945 «περὶ ρυθμίσεως μισθώσεων ἀκινήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. 'Επὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως, λόγῳ καθυστερήσεως ἢ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς τοῦ μισθώματος, καὶ ἂν αὕτη ἔχῃ συνομολογηθῇ ὡς διαλυτικὸς ὅρος τῆς μισθώσεως, μόνον ἡ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου, δικαζόντων κατὰ πρῶτον βαθμόν, κατὰ τὴν συζήτησιν

τῆς περὶ ἐξώσεως ἀγωγῆς, ἐπ' ἀκροατηρίῳ, τὸ βραδύτερον, καταβολὴ τῶν καθυστερουμένων μισθωμάτων, διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν ὁποίων ζητεῖται διὰ τῆς ἀγωγῆς ἡ ἔξωσις, καὶ τῶν ἐπέκεινα μετ' αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς καταστάντων ἐν τῷ μεταξὺ ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν νομίμως, καθὼς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, ὁριζομένων παραχρῆμα ὑπὸ τοῦ δικάζοντος, ἐπάγεται τὴν κατάργησιν τῆς δίκης, . Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ ἐρημοδικίας τοῦ ἐναγομένου κατὰ τὸν πρῶτον βαθμόν, ἀνατρεπομένης τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως λόγῳ τυχὸν ἀκυρότητος τῆς ἐρημοδικίας κατὰ νόμον, ἡ καταβολὴ τῶν ἀνωτέρω δύναται νὰ γίνῃ ἐπ' ἀκροατηρίῳ, κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως αἰτήσεως, καταβαλλομένων ὅμως τότε καὶ τῶν μέχρι τῆς συζητήσεως ταύτης τυχὸν καταστάντων ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν μισθωμάτων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς ἐρήμην δίκης καὶ τυχὸν ἐπιτάγῆς. Παρὰ τὴν ὡς ἄνω γινομένην καταβολήν, δύναται ὁ δικάζων, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπανάληψιν τυχὸν τῆς καθυστερήσεως τῶν μισθωμάτων, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερηθέντων καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μηνῶν δι' οὓς ἡ καθυστέρησις, ἐν συναρτήσει πρὸς τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ κλπ., κατὰ τὴν κρίσιν του, ν' ἀποφανθῇ τὸν καθυστερήσαντα δύστροπον μισθωτὴν περὶ τὴν καταβολὴν τῶν μισθωμάτων καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ἀγωγήν». Ἐπὶ τῶν ἤδη ἐκκρεμῶν δικῶν ἐφαρμόζεται ἡ ἀντικατασταθεῖσα διάταξις.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ τοῦτο πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ. ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Ν. ΑΒΡΑΑΜ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΛΑΜ. ΕΥΤΑΞΙΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

(5)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1216.

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 Μαΐου 1946 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος ΞΖ' τῆς 19 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ κυρώσεων Ψηφισμάτων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Ἀναγκαστικῶν Νόμων» κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», 2) τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΙΗ' τῆς 11 Ὀκτωβρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 7 Μαΐου 1946 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου» δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 151 (Τεῦχος Α') τῆς 10 Μαΐου 1946 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως οὗτινος τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2250 τῆς 15 Μαρτίου 1940 «Ἀστικὸς Κῶδιξ» ὡς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 2783 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1941 «Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε καταργηθέντες καὶ θεωροῦνται ὡς τεθέντες ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς τρίτης (23ης) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ ἕκτου (1946) ἔτους.

2. Ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 777 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1945 «Ἑλληνικὸς Ἀστικὸς Κῶδιξ», ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 900 τῆς 6ης Φεβρουαρίου 1946, «Εἰσαγωγικὸς Νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» ὡς καὶ ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 1060 τῆς 7ης Μαρτίου 1946 «περὶ διορθώσεως παραραμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ Νόμου» καταργοῦνται καὶ θεωροῦνται ὡς οὐδέποτε ἰσχύσαντες.

Τὰ ἐκ τῶν καταργουμένων τούτων Νόμων ἀποκτηθέντα τυχὸν ἐν τῷ μεταξὺ ἰδιωτικὰ δικαιώματα διατηροῦνται. Καί

3. Καταργεῖται ἐπίσης ἐξ ὑπαρχῆς ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθμὸν 445 τῆς 5]9 Ἰουλίου 1945.

Ἄρθρον 2.

1. Καταργοῦνται πᾶσαι ἀνεξαιρέτως αἱ διατάξεις νόμων, αἱ ρυθμίζουσαι θέματα ἐναγόμενα εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν ἀποκαθισταμένων «Ἀστικοῦ Κώδικος» καὶ τοῦ «Εἰσαγωγικοῦ Νόμου Ἀστικοῦ Κώδικος» (Ἀναγκ. Νόμων ὑπ' ἀριθ. 2250]1940 καὶ 2783]1941). Καταργεῖται ἐπίσης ὁ Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 2829 τῆς 4]8 Μαρτίου 1941 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 686 Πολιτικῆς Δικονομίας ὡς πρὸς τὴν ἐνώπιον τῶν προξενικῶν δικαστηρίων διαδικασίαν διαζεύξεως».

2. Τὸ ἔθιμον δὲν καταργεῖ νόμον.

3. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 222 τῆς 24]27 Μαρτίου 1945 περὶ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ τόκου, καὶ

4. Τὸ ἄρθρον 115 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀποκαθισταμένου Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2783 τοῦ 1941 «Εἰσαγωγικοῦ Νόμου τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» διορθοῦται εἰς τὸ ὀρθὸν οὕτως: «Τὰ ἄρθρα 653 ἕως 659 τοῦ Ἐμπορικοῦ Νόμου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς».

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα ὡς αὕτη συνέλθῃ πρὸς κύρωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαΐου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ, ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ, ΑΘ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΘ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΛ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ, ΔΗΜ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΝΙΚ. ΑΒΡΑΑΜ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Γ. ΠΑΡΑΒΑΝΤΗΣ, Ν. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ-ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ, ΜΙΧ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, ΑΘ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7ῃ Μαΐου 1946.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΠΑΝΟΣ ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)